

Những gì tôi "biết thêm" về Nguyễn Chí Thiện

Trần Phong Vũ

Vài lời thưa trước:

Cũng như bài viết đã đăng trên ĐCV.net trong những ngày thượng tuần tháng 10-2008 và sau đó được nhiều nhật báo, tuần báo và các tạp chí ở nam, bắc California, ở DC và nhiều nơi khác đăng tải, trong bài này, người viết vẫn giữ nguyên ý định là tuyệt đối không bài bác, tranh luận với bất cứ ai và cũng không có tham vọng phủ nhận hay thuyết phục những người có quan điểm khác về con người, lập trường, nhân cách hoặc những gì liên quan tới nhà thơ Nguyễn Chí Thiện (NCT).

Nội dung những điều được trình bày tiếp lần này vẫn chỉ giới hạn trong những gì tôi biết thêm về tác giả Hoa Địa Ngục. Ở phần nói về những trải nghiệm riêng đối với NCT trong bài viết trước, tôi đã công khai bày tỏ tình cảm quý mến và cảm phục mà từ lâu tôi đã dành cho anh. Cảm tình ấy lúc này vẫn không thay đổi. Vì thế, tôi không ngần ngại nhận lời giúp anh làm người điều hợp cuộc gặp gỡ báo chí và đồng hương ở nam California hôm Thứ Bảy 25-10-2008[1], dù biết trước những rủi ro, bất trắc và những hệ lụy có thể đem đến cho tôi.

Giản dị vì tôi vẫn xác tín:

* Nguyễn Chí Thiện,, tù nhân lương tâm trong hơn một phần tư thế kỷ trong nhà tù CsVN, với NCT đang sống và sinh hoạt giữa cộng đồng VN tị nạn ở hải ngoại là một.

* Thi phẩm Hoa Địa Ngục I (còn được mệnh danh là Vô Đề hoặc có những tên khác như Bản Chúc Thư Của Một Người Việt Nam hay Tiếng Vọng Từ Đáy Vực khi xuất hiện ở hải ngoại đầu thập niên 80) chính là đứa con tinh thần của Nguyễn Chí Thiện "duy nhất", người đã chấp nhận mọi hệ quả thương đau, vượt hàng rào an ninh CS đột nhập tòa đại sứ Anh năm 1979 để gửi gắm những vản thơ bằng máu và nước mắt của mình ra phổ biến ở nước ngoài.

Cũng cần nói thêm, đây là quan điểm riêng của tôi, không liên hệ tới bất cứ ai, tổ chức nào. Sau đây là vài chi tiết tôi biết thêm về Nguyễn Chí Thiện.

Nguyễn Chí Thiện "chết" năm 1987?

Tác phẩm Cruel Avril của Olivier Todd do nhà xuất bản Robert Laffont, Paris ấn hành lần đầu năm 1987 và tái bản năm 2005, viết rằng "NCT đã chết trong tù mùa hè năm 1987". Chi tiết này củng cố nghi vấn Nguyễn Chí Thiện hiện nay là NCT "giả" và NCT "thật" không còn hiện hữu trong đời! Vì biết giáo sư Trần Văn Tòng[2] hiện ở Paris là người có nhiều liên hệ thân thiết với nhà văn Olivier Todd, trung tuần tháng 10 vừa qua, tôi đã liên lạc để nhờ ông phối kiểm lại với tác giả Cruel Avril chi tiết kể trên.

Trong email hồi âm ngày 14-10-08, từ thủ đô Pháp quốc, giáo sư Tòng cho biết:

"...2) Về vấn đề Olivier Todd viết trong tác phẩm "Cruel Avril" (NXB Robert Laffont, 1987) là Nguyễn Chí Thiện đã chết trong tù vào mùa hè 1987 (Cruel Avril trang 418) thì sau đây là những chi tiết cần biết :

a) Khi Olivier Todd chuẩn bị viết quyển "Cruel Avril" tôi có giới thiệu cho anh ký giả Lâm Ngọc Loan để giúp anh thu thập và kiểm chứng các tài liệu bằng Việt ngữ, cùng thực hiện các cuộc phỏng vấn bằng tiếng Việt. Tin Nguyễn Chí Thiện chết trong tù năm 1987 là do Lâm Ngọc Loan lấy nguồn từ tạp chí "Quê Mẹ" của ông Võ Văn Ái và chuyển lại cho Olivier Todd.

b) Khi Nguyễn Chí Thiện đến Paris lần đầu, Oliver Todd và tôi có tham dự buổi họp mặt với Nguyễn Chí Thiện do chùa Khánh Anh tổ chức. Và Olivier Todd có phát biểu trong dịp này một cách rất nồng hậu về Nguyễn Chí Thiện trước cử tọa.

c) Dĩ nhiên Olivier Todd ý thức nhu cầu cần phải sửa chữa đoạn viết về Nguyễn Chí Thiện đã chết trong tù năm 1987 trong quyển "Cruel Avril". Khi chuẩn bị ấn bản năm 2005 của tác phẩm, để đánh dấu 30 năm Sài Gòn thất thủ, Olivier Todd có nhờ tôi sắp xếp việc hiệu chỉnh và sửa chữa các điểm sai trong tác phẩm. Trong dịp này chúng tôi có nêu lên việc sửa chữa đoạn về Nguyễn Chí Thiện. Sau đó vì bận công việc phải xa nước Pháp một thời gian khá lâu, nên tôi không thể theo dõi ấn bản 2005 của quyển Cruel Avril. Và rất tiếc cái đoạn nói về Nguyễn Chí Thiện đã chết năm 1987 vẫn không được sửa chữa.

Hiện Olivier Todd bận công việc không có mặt ở Paris. Nhưng tôi sẽ liên lạc với anh, và chắc chắn anh sẽ làm những điều cần thiết để đính chính về cái tin Nguyễn Chí Thiện đã chết trong tù năm 1987". (Email của giáo sư Trần Văn Tòng: tranvantong@yahoo.fr)

Trong cuộc gặp gỡ báo chí và đồng hương tại khách sạn Ramada chiều Thứ Bảy 25-10-08, NCT đã công bố nội dung lá thư nguyên văn Pháp ngữ của tác giả Cruel Avril gửi anh ngày 18-10-2008 kèm phần chuyển ngữ. Sau đây là vài trích đoạn trong thư của nhà văn Olivier Todd:

"... một sai lầm (trang 418) trong quyển sách «Cruel Avril» của tôi (Nhà Xuất Bản Robert Laffont, Paris 1987). Tôi viết là ông đã chết trong tù vào mùa hè 1987. Tin tức sai lầm này do một cộng tác viên chuyển đến cho tôi. Cô ấy đã lấy tin đó trong một bài báo của tạp san Quê Mẹ".(une erreur (page 418) de mon livre Cruel Avril (Edition Robert Laffont, Paris 1987). J'écrivais que vous étiez mort en prison en été 1987. Cette fausse information m'a été communiquée par une collaboratrice. Elle l'a tenue d'un article de la revue Quê Mẹ).

"Tôi rất tiếc đã không sửa chữa sai lầm của tôi trong ấn bản 2005 của quyển 'Cruel Avril'. Tôi xin thành thật cáo lỗi cùng ông – và hân hoan chúc tụng ông bởi vì ông vẫn còn sống đây và vẫn tiếp tục tranh đấu. Bạn tôi, Trần Văn Tông, anh của Bá, có mặt trong buổi gặp gỡ của chúng ta vào tháng 5 năm 1996. Thân mến và xin phép hẹn ông 'ngày mai ở Sài Gòn!'» (Je regrette de ne pas avoir corrigé mon erreur dans l'édition de 2005 de mon livre 'Cruel Avril'. Je vous présente mes sincères excuses – et toutes mes félicitations puisque vous êtes en vie et que vous vous battez. Mon ami Tran Van Tong, frère de Ba, était présent à notre rencontre de mai 1996. Mes amitiés et si vous le permettez : 'demain à Saigon!')

Được biết thư này do GS Trần Văn Tông chuyển cho NCT (coi Email của GS Tông trong phần trích đoạn điện thư của ông gửi cho tôi).

Vấn đề so sánh "tự dạng" (nét chữ viết)

Là nạn nhân của một chủ nghĩa độc tài, bạo ngược và gian dối, cũng như đa số đồng hương tị nạn, trong những năm đầu khi Nguyễn Chí Thiện mới qua Mỹ, nghe những lời đồn đại về chuyện NCT "thật", NCT "giả" và ai thực sự là tác giả thi phẩm Hoa Địa Ngục I, cá nhân tôi không khởi phân tâm. Rồi từ phân tâm trở thành nghi vấn. Nhưng khi được anh bạn Nguyễn Sỹ Hưng, người cùng làm việc chung với tôi trong nhật báo Sóng Thần ở Sài Gòn trước tháng 4-1975 cho hay:

Ngay từ cuối năm 1995, thời gian Nguyễn Chí Thiện mới qua Mỹ và trong cộng đồng tị nạn đang dấy lên nguồn dư luận "thật, giả" về nhân vật này, chính anh đã nhờ văn phòng của chuyên gia Dorothy Brinkerhoff (Master Certified Graphoanalyst) ở Long Beach làm một cuộc khảo nghiệm tự dạng giữa thủ bút lá thư Pháp ngữ kèm bản thảo thi tập Vô Đề (Tiếng Vọng Từ Đáy Vực, Hoa Địa Ngục I) được đưa vào tòa đại sứ Anh ở Hà Nội năm 1979 và hai trang viết tay khác (a) trang đầu bài thơ Đồng Lầy (b) phần kết lá thư viết từ Virginia ngày 07-11-2005 của NCT, một phần nghi vấn của tôi đã được giải tỏa. Chuyên viên khảo nghiệm kết luận: tuồng chữ của tất cả những văn kiện trên đều do MỘT NGƯỜI viết. (Anh Hưng đã gửi cho NCT bản khảo nghiệm này)

Địa chỉ của chuyên gia Dorothy Brinderhoff:

4316 Boyar Avenue

Long Beach, CA 90807

ĐT (310) 427-2005

Trong cuộc tiếp xúc với báo giới và đồng hương hôm 25-10, anh Nguyễn Sỹ Hưng đã được mời lên làm chứng sự kiện trên đây. dịp này, trước đại diện các cơ quan truyền thông Việt ngữ và đồng đảo đồng hương, ngoài bản của anh Hưng, Nguyễn Chí Thiện cũng công bố kết quả cuộc giáo nghiệm tự dạng thứ hai do chính anh mới thực hiện hôm 15-10-08 tại văn phòng A and M Matley (Examiner of Documents & Handwriting) có trụ sở ở San Francisco, CA Hoa Kỳ.

Những tài liệu để giáo nghiệm gồm:

(1) thủ bút lá thư bằng Pháp ngữ kèm bản thảo thi phẩm Hoa Địa Ngục I được đưa vào tòa đại sứ Anh năm 1979

(2) thủ bút trang đầu bài thơ Đồng Lầy

(3) thủ bút lá thư NCT viết gửi giáo sư Nguyễn Ngọc Bích ngày 06-12-1995 và

(4) một trang thủ bút bằng Anh ngữ của NCT giải thích những thuật ngữ dùng trong nhà tù CSVN.

Bản kết quả giáo nghiệm dài hơn 5 trang trình bày chi tiết phương pháp thực hiện với lời kết luận: sẵn sàng làm chứng trước tòa của chuyên gia giáo nghiệm tự dạng Marcel B. Matley.

Địa chỉ của A and M. Matley:

Marcel B. Matley

Board Certified, Nade

Publications. Seminars

www.handwritingexpertsofcalifornia.com

3092 Army Street CA 94110

Post Office Box 882401

San Francisco, CA 94188

ĐT: (415) 753-2832

Fax: (415) 753-3346

Toll Free: 1-800-367-8403

E-Mail: MMATLEY@AOL.COM

Vấn đề so sánh "diện dạng" (hình dạng khuôn mặt)

Cũng trong cuộc gặp gỡ báo giới và đồng hương hôm Thứ Bảy 25-10-08, NCT còn cung cấp cho đại diện các cơ quan truyền thông Việt ngữ trong cộng đồng hai tài liệu giáo nghiệm về diện dạng của anh bởi văn phòng Stutchman Forensic Laboratory (Audio & Video Forensics. Forensic Photography) do Gregg M. Stutchman và Stephen C. Buller đứng tên thực hiện trong hai thời điểm: 29 tháng 6 năm 2006 và 03 tháng 8 năm 2006.

Việc giáo nghiệm dựa trên (1) tấm hình đen trắng chụp anh thời trai trẻ, (2) hình chụp lúc anh ở tù CS năm 1991 (sau khi NCT qua Mỹ, tấm hình này được dùng làm bìa cuốn Hạt Máu Thơ) và (3) một số hình chụp trong thời gian NCT đã ra hải ngoại. Những tấm hình này được kèm theo bản giáo nghiệm diện dạng, và cũng như các bản giáo nghiệm tự dạng, tất cả được sao ra để trong tập hồ sơ phổ biến tới báo giới .

Nội dung cả hai bản giáo nghiệm đều đưa tới kết luận chung là tất cả những tấm hình này chứng tỏ được chụp từ MỘT NGƯỜI, tức là NCT ngày nay.

Địa chỉ Stutchman Forensic Laboratory:

421 Walnut Street, Suite 120

Napa, CA 94559

ĐT: (707) 257-0828

FAX: (707) 257-3240

www.stutchmanforensic.com

Email: stutchman@earthlink.net

Quý đồng hương nào muốn có để tham khảo có thể liên lạc thẳng với nhà thơ Nguyễn Chí Thiện ở địa chỉ:

Nguyễn Chí Thiện

9501 Oasis Avenue

Garden Grove, CA 92844

"Biết" để "cảm thông" và cùng nhau bước tới

Trong bài Nghĩ Về Nguyễn Chí Thiện được đưa lên DCV.net đầu tháng 10-2008, tôi đã được anh bạn Nguyễn Thanh Hùng[3] chỉ cho "biết" quê hương bản quán NCT là làng Thượng Thọ, đồng hương với anh bạn, và là em ruột cựu trung tá an ninh QLVNCH Nguyễn Công Giân[4]. Người viết cũng trực tiếp được gặp gỡ một số bạn đồng tù thân thiết một thời của NCT như các ông Nguyễn Ký[5], Kiều Duy Vĩnh[6],

Linh mục Nguyễn Viết C.[7]. Nhờ thế tôi may mắn có được một số dữ kiện cụ thể liên hệ, gắn bó với người thật (NCT) và việc thật (những bài thơ tù do NCT sáng tác và âm thầm, kín đáo trao đổi, ngâm nga với các bạn tù của anh) để "biết" và hiểu NCT hơn. Một cách gián tiếp, xuyên qua tác phẩm Đêm Giữa Ban Ngày của nhà văn Vũ Thư Hiên[8] và tác phẩm Con Chiên Lạc Bầy Của

Chú của tác giả Trần Tự[9] cũng cung ứng cho tôi một số hiểu biết về khả năng và nhân cách của Nguyễn Chí Thiện trong đời thường hay trong cảnh tù ngục. Lá thư gửi ra hải ngoại gần đây của linh mục Phan Văn Lợi[10] và những dịp nói chuyện qua đường giây điện thoại viễn liên với cha Nguyễn Văn Lý, thời gian ngài chưa bị tù trong phiên tòa bịt miệng, giúp tôi xác tín thêm những gì tôi đã thấy, đã biết về anh.

Dù vậy, tôi rất hiểu và thông cảm những băn khoăn, nghi ngại của một số những anh chị em đồng hương còn bị vướng mắc bởi những nghi vấn về NCT trước những nguồn dư luận được đổi thay, điều chỉnh, nâng cấp từng ngày[11]. Giản dị vì, như đã nói ở trên, chính bản thân tôi có lúc cũng không khỏi phân tâm, ngờ vực!

Sau khi nghi vấn Nguyễn Chí Thiện "thật", Nguyễn Chí Thiện "giả" và những cái đuôi nói dài bất tận của nó không còn sức thuyết phục nữa, tuồng như lúc này thiếu số những thành phần quyết tâm đốn ngã NCT tạm ngừng lại ở phán quyết (không biết đã là phán quyết cuối cùng chưa?): cha đẻ của thi phẩm Hoa Địa Ngục (tức thi phẩm Vô Đề, Bản Chúc Thư..., Tiếng Vọng...) không phải là Nguyễn Chí Thiện mà là một tù nhân khét tiếng nào khác đã bị CsVN thủ tiêu!

Phán quyết này dẫn tới hệ luận: Nguyễn Chí Thiện là kẻ đạo văn! Từ đây nảy sinh điều gọi là "một vụ án văn học lớn nhất thế kỷ"! Ghê gớm hơn nữa là người bị lên án trước công luận không chỉ giới hạn là kẻ "cầm nhảm" thơ văn người khác, mà còn là một tên tội đồ của dân tộc, một thứ gián điệp do cộng sản đào tạo và đạo diễn để tìm cách đột nhập lãnh thổ xứ Cờ Hoa với âm mưu khuynh đảo mang tính quốc tế – một tội danh có khả năng khiến kẻ được gán ghép có thể bị trục xuất, bị ngồi tù hoặc tệ hơn là lên ghế điện!

Dưới đây là công trình ráp nối, đúc kết của một người bạn gửi lại cho tôi để minh họa về những suy diễn chính anh nghe, đọc được đây đó nhằm lý giải luận cứ cho rằng thi phẩm Hoa Địa Ngục I là của người khác, không phải của Nguyễn Chí Thiện:

... Sau khi thủ tiêu tác giả "chính hiệu" của thi tập Vô Đề, đảng và nhà nước CsVN tìm một thiếu niên có tên NCT nhốt vào tù nhiều phen, tổng cộng 27 năm; ngày ngày buộc phải học thuộc lòng mấy trăm bài thơ đào cha bới mẹ "Bác" và "Đảng"; phải tự tay chép lại từ bài đầu đến bài chót, lâu lâu hé ra cho các bạn đồng tù cỡ KDV, NK, VTH, LM/NVC nghe chơi vài bài -hẳn là với dụng ý đề phòng sau này có người làm chứng cho chắc ăn (!?)-; lại phải học tiếng Pháp để viết một lá thư, rồi đúng vào giờ N trong một ngày đẹp trời năm 1979, nhân thời gian được tạm trả tự do, tìm cách đột nhập tòa đại sứ Anh quốc ở Hà Nội trao tận tay thi tập kèm lá thư cho một nhân viên sứ quán. Và dĩ nhiên khi vừa ra khỏi hàng rào sứ quán lại bị cho vào nằm nhà đá hơn 10 năm sau đó, chờ đúng ngày đúng giờ đảng đã ấn định, được nhập cảnh Mỹ để... làm gián điệp (!), không chỉ là gián điệp của Hà Nội mà còn là của Bắc Kinh!

Bị hớp hồn vào những ngõ ngách, tình tiết, lớp lang của câu chuyện mang nội dung gay cấn, giật gân kiểu Z28 trên đây, có lúc người viết những giòng này tưởng chừng cũng sa đà vào tình trạng hoang mang, hoài nghi bất định. Hiện tượng này có thể do tình trạng suy thoái về tâm sinh lý của một người đã luống tuổi. Cũng có thể vì tinh thần chống cộng quá cao, quá hăng say mà ra chằng. Nhưng vẫn còn may là nếu những người già có những nhược điểm như mắt mờ, chân chậm, trí nhớ lảng đãng như khói mây, thì cũng còn có cái ưu điểm là thận trọng, không còn nóng vội như thời trai trẻ.

Nhờ thế, sau những phút giây lạc lòng, bị hớp hồn đắm đuối vào khoảng trống của vô thức, người viết bài này vẫn còn đủ tỉnh táo để suy đi tính lại. Từ đây những câu hỏi bất chợt nảy sinh:

- Câu chuyện mang tính giả tưởng trên đây có thực không? Nếu thực thì khổ công làm như vậy đặng và nhà nước CSVN được gì và mất gì?

- Nếu quả đúng là Nguyễn Chí Thiện đã "cầm nhầm" thi phẩm Hoa Địa Ngục thì ai (hoặc những ai) có đủ tư cách và thẩm quyền nhờ công luận (kể cả công lý) giúp cho "châu về hiệp phố", đưa kẻ đạo văn (nhất là đạo văn không phải chỉ để đánh bóng mình mà còn để thi hành mưu toan làm gián điệp) vào vị trí mà luật pháp xứ sở này dành cho đương sự?

Từ những câu hỏi trên đây, lá thư của cựu thẩm phán Nguyễn Cần (có bút danh quen thuộc là Lữ Giang và Tú Gàn) được công bố trên NET gần đây để trả lời những vấn nạn do ông Trần Văn Hòa nêu ra, đã củng cố cho những điều tôi biết và tin về Nguyễn Chí Thiện.

Ngoài những chi tiết liên quan tới vấn đề giáo nghiệm tự dạng, hai trong 4 câu trả lời trong thư của anh khiến tôi chú ý. Xin được chép lại nguyên văn sau đây:

Trong câu 1, cựu thẩm phán Nguyễn Cần viết:

"1.- Trên nguyên tắc, một khi Nguyễn Chí Thiện xuất trình tập thơ Vô Đề và xác nhận tập thơ đó là của ông, sự xác nhận đó có giá trị cho đến khi có phản chứng. Người nào muốn phủ nhận sự xác nhận đó, có trách nhiệm phải đưa phản chứng"

Và trong câu 4, anh viết:

"4.- Hậu quả pháp lý: Nếu quả thật có một phương pháp nào đó có thể xác định Nguyễn Chí Thiện không phải là tác giả của tập thơ Vô Đề, chính tác giả của tập thơ đó mới có quyền đòi Nguyễn Chí Thiện chịu trách nhiệm dân sự trước pháp luật".

(Những đoạn tô đậm do người viết)

Cá nhân tôi hoàn toàn chia sẻ quan điểm và cách lý luận trên đây của tác giả lá thư. Nó giúp tôi xác tín thêm những gì mình biết về Nguyễn Chí Thiện

Có lần, trong lúc trà dư tửu hậu, một anh bạn thân nửa đùa nửa thật nói với tôi:

"Không biết ngoài tâm bút Niềm Đau Cửa Huế (NĐCH), trường ca Mùa Hợp Tấu, hồi còn ở trong nước ông có làm thơ viết văn nhiều không hay chỉ chuyên viết sách giáo khoa, bình luận, tham luận chính trị, thời sự trên báo chí, đài phát thanh? Nhưng căn cứ vào sự kiện: trong số 8 tác phẩm của ông xuất bản ở ngoài này có tới 5 cuốn biên khảo hoặc suy tư mang tính tôn giáo, nên nếu bây giờ có một nhân vật nào đó khơi khơi tuyên bố tâm bút NĐCH là của y rồi ngang nhiên ấn hành ở đây thì tôi đồ ông có cách nào để làm sáng tỏ trước công luận? Đây là chưa kể là ông sẽ lý giải ra sao cho xuôi nếu có người nêu câu hỏi là xưa nay đọc ông, người ta chỉ thấy những bài phân tích, nhận định với những lý luận khô cứng, làm gì có khả năng viết một tác phẩm vừa bóng bẩy, lãng mạn, vừa sâu lắng cuốn hút người đọc như tác phẩm Niềm Đau Cửa Huế?"

Nghe người bạn nêu lên câu hỏi mang tính giả tưởng ứng vào trường hợp chính bản thân mình, ban đầu tôi hết sức ngỡ ngàng, không khỏi liên tưởng tới trường hợp Nguyễn Chí Thiện và hoàn cảnh éo le của anh. Nhưng khi đọc luận cứ của cụu thẩm phán Nguyễn Cần, tôi chợt hiểu ra vấn đề.

Nếu quả thật có chuyện lạ đời xảy ra cho tôi như lời anh bạn, thì cho dù hiện không còn giữ được bản thảo hoặc bản in cuốn Niềm Đau Cửa Huế trong tay những tôi vẫn có rất nhiều phương cách để chứng minh tác phẩm ấy là của tôi. Trước hết và trên hết: đây là sự thật vì tôi vẫn còn hiện hữu bằng xương bằng thịt nơi đây. Và sự thật này còn được nhiều người làm chứng: nữ sĩ Trung Dương và nhà văn Uyên Thao, chủ nhiệm và chủ bút nhật báo Sóng Thần ở Sài Gòn trước tháng 4-75.

Ngoài ra còn có nhiều nhân chứng khác như các ký giả Vũ Thanh Thủy, Dương Phục, Lê Thiệp, Duy Đăng, Nguyễn Tuyển, Thiên Ân, Lê Phú Nhận, Vũ Ánh, bình luận gia Lý Đại Nguyên (tất cả đều đang định cư tại Mỹ). Bởi vì trước khi được in thành sách vào những ngày Sài Gòn náo động cuối năm 1974, đầu năm 1975, tâm bút NĐCH đã được đăng hàng ngày trên nhật báo Sóng Thần suốt thời gian gần một năm tôi làm việc tại đài phát thanh Huế (ngay sau biến động Mùa Hè Đỏ Lửa 1972).

Ứng dụng vào trường hợp khúc mắc của Nguyễn Chí Thiện và thi phẩm Hoa Địa Ngục I (Bản Chúc Thư..., Tiếng Vọng..., Vô Đề), mọi thắc mắc còn lại nơi tôi đều được giải tỏa. Theo cách lý giải của nguyên thẩm phán Nguyễn Cần thì chỉ có nhân vật tự xưng mình là tác giả của thi phẩm này (hoặc vợ con, thân nhân đương sự, nếu đương sự đã qua đời hoặc thất tung) mới có khả năng và thẩm quyền đưa ra những phản biện (dĩ nhiên phải là những phản biện khả tín) để "lật mặt nạ những khúc mắc, gian dối" của sự việc, nếu có, và để trả lại công bằng, sự thật cho vấn nạn được đặt ra lâu nay và để bảo toàn không khí an vui, đoàn kết trong cộng đồng tị nạn để mọi người cùng nắm tay nhau đi tới trong nỗ lực góp phần vào cuộc đấu tranh giải thể chế độ bạo tàn cộng sản trên quê hương.

Trái lại, sẽ chỉ là những tố cáo vu vơ có khả năng dẫn tới những hệ lụy khôn lường cho chính những thành phần tung tin thất thiệt vì đã xúc phạm tới phẩm giá, danh dự và sự an toàn đời sống của nạn nhân bị vu cáo. Đây là chưa nói tới những hệ quả tại hại cho những mục tiêu chung của đồng bào tị nạn.

Trong khi suy tư để viết ra những điều biết thêm về Nguyễn Chí Thiện, tôi thường đẩy trí tưởng tượng của mình đi xa hơn, mong tìm được giải đáp cho câu hỏi là nhà nước và đảng CSVN đã "được" và "mất" những gì nếu quả thật như lời đồn đoán của một vài nguồn dư luận là họ đã bỏ nhiều công sức, tâm trí và thời gian "nặn ra" một Nguyễn Chí Thiện nhằm tiến hành một điệp vụ ghê gớm nào đó?

Câu trả lời tìm thấy là họ đã mất quá nhiều và chẳng gặt hái được gì hết. Cho nên tất cả tuồng như chỉ là "giả vấn đề" mà thôi, khó có chuyện thật như thế xảy ra.

Suy nghĩ một cách thuận lý thì nếu quả thật có một tác giả "thứ thiệt" nào đó có thể gây nên những nguy hại cho chế độ đến nỗi đảng và nhà nước phải thủ tiêu (nhất là khi cái đầu mới tạo nên những nguy hại này lại là những bài thơ bốc lửa đương sự đã viết ra) thì hà cớ gì họ không thủ tiêu luôn toàn bộ tập thơ đi cho gọn mà lại tạo cơ hội cho nó tung bay khắp bốn phương trời hải ngoại, trở thành thứ vũ khí vạn năng đánh thẳng vào đầu não của chế độ như trong suốt hơn một thập niên qua?

Hẳn sẽ có phản biện: đối phương muốn dùng chính "cửa độc" này để củng cố uy tín cho NCT ngõ hầu đương sự dễ dàng thực hiện mưu sâu làm "gián điệp" –không phải chỉ cho Hànội mà cho cả Bắc Kinh, cũng không phải chỉ nhắm lũng đoạn cộng đồng người Việt ở hải ngoại mà còn là cả Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ!

Từ vấn nạn trên, ngay lập tức một số câu hỏi tiếp theo lại được đặt ra:

* Trong suốt 13 năm qua, NCT đã nói gì và đã làm gì?

* Cũng trong thời khoảng ấy, CS, nói chung và CSVN, nói riêng, đã thủ đắc những lợi lộc nào qua việc nặn ra một Nguyễn Chí Thiện để đưa ra hải ngoại?

Dựa vào những hiểu biết của riêng mình, căn cứ vào chứng từ của bè bạn và đồng hương khắp nơi và nhất là nhân danh một thành phần trong cộng đồng tị nạn Việt Nam không chấp nhận chế độ cộng sản, tôi khẳng quyết rằng: bất cứ ở đâu và trong trường hợp nào, từ hành vi tới ngôn ngữ, NCT luôn chứng tỏ là kẻ thù bất cộng đái thiên với chủ nghĩa cộng sản, với cá nhân kẻ tội đồ của dân tộc là Hồ Chí Minh, với tập đoàn lãnh đạo ăn trên ngồi trước hiện tại ở Bắc Bộ Phủ.

Trong hồi ký Đêm Giữa Ban Ngày của Vũ Thư Hiên, chương 40 (trang 727 ấn bản năm 1997 của nhà xuất bản Văn Nghệ, và trang 751 ấn bản đặc biệt của tủ sách Tiếng Quê Hương năm 2008), tác giả viết về NCT như sau: "...đó là một người tù không thể bẻ gãy".

- Ai không thể bẻ gãy: những sát thủ trong đảng và nhà nước CSVN.

- Và cái gì không thể bẻ gãy: nhà tù CS và những cực hình man rợ nhất của chúng.

Trước nguồn dư luận về Nguyễn Chí Thiện "giả" và Nguyễn Chí Thiện "thật", dựa vào những kinh nghiệm về nhà thơ này, một người bạn của tôi thường công khai bày tỏ lòng mong ước hão huyền là phải chi cộng đồng mình có được vài ba chục, một trăm NCT như thế thì may mắn biết mấy. Không ngờ từ bên trời Tây có người còn nuôi ước vọng hão huyền gấp trăm lần ông bạn ở Mỹ. Trong email hồi âm cho tôi hôm 14-10 liên hệ tới điều sai lầm của tác giả Olivier Todd trong cuốn Cruel Avril là NCT đã chết trong tù năm 1987, giáo sư Trần Văn Tòng viết:

" Mặt khác, trong dịp gặp anh Nguyễn Chí Thiện vào tháng 2 năm 2008 tại Orange County, California, tôi có hỏi anh về các chiến dịch tố cáo Nguyễn Chí Thiện "giả" nay đã đi đến đâu và nói đùa với anh: 'tôi không biết người ngồi ăn tối với tôi hôm nay là Nguyễn Chí Thiện "thật" hay Nguyễn Chí Thiện "giả", nhưng nếu người như anh là Nguyễn Chí Thiện "giả", thì tôi nghĩ là Việt Nam cần có thêm 10 ngàn Nguyễn Chí Thiện "giả" như thế!' (Những chữ tô đậm do người viết)

Một câu hỏi chót được đặt ra.

* Những Xija Lớn, Xija Nhỏ của người Mỹ nghĩ gì và sẽ hành xử ra sao trước nguồn dư luận cho rằng có một gián điệp thuộc loại quốc tế đang lộng hành trên đất nước này?

Hẳn khó ai trong tập thể người Việt tị nạn chúng ta có điều kiện trả lời, ngoại trừ những người có trách nhiệm trong guồng máy trị an của xứ Cờ Hoa.

Trần Phong Vũ

Nam California ngày 04-11-2008

[1] Cũng xin nói thẳng, nói thật một điều: vì nhiều lý do chủ quan cũng như khách quan, tôi không hài lòng về vấn đề tổ chức, nội dung, diễn tiến kể cả kết quả buổi gặp gỡ báo chí và đồng hương hôm 25-10. Tôi đã thấy rõ điều này rất sớm, nhưng vì lòng tự trọng và ý thức trách nhiệm, buộc tôi phải ở lại đến phút cuối.

[2] Trưởng nam của cố bác sĩ Trần Văn Văn và là bào huynh của liệt sĩ Trần Văn Bá, người vừa được đồng hương vinh danh trong một buổi lễ long trọng tổ chức tại tòa Thị Chính Quận 13, Paris hôm 27-9 vừa qua.

[3] Người có giọng ngâm thơ thiên phú trong chương trình thi văn Tao Đàn của cố thi sĩ Đinh Hùng trên đài phát thanh Quốc gia trước đây. Hiện anh định cư ở bang Texas.

[4] Ông Giân từng là tù nhân của chế độ CsVN trong hơn 10 năm, được qua Mỹ theo diện HO và hiện định cư ở DC. Ông Giân đã bất ngờ xuất hiện trong cuộc gặp gỡ giới truyền thông của NCT ở khách sạn Ramada hôm 25-10-2008.

[5] Ông Ký cũng bị ở tù cộng sản trong vòng 15 năm. Vượt biển qua Mỹ đầu thập niên 80, hiện là cư dân Quận Cam. Ông là người đầu tiên phát hiện danh tính tác giả thi phẩm Hoa Địa Ngục I ngay khi mới được ấn hành ở Mỹ dưới tiêu đề do nhà xuất bản tự đặt là Tiếng Vọng Từ Đáy Vực. Phát giác này đã được ông Ký công bố trên tờ Người Việt hồi ấy dưới bút hiệu Minh Thi.

[6] Trước tháng 7-1954 KDV là đại úy tiểu đoàn trưởng trong quân đội quốc gia. Ông ở lại Hà Nội và sau đó bị chế độ CS tổng giam nhiều đợt, tổng cộng trên 15 năm. Sau nhiều lần bị từ chối, vài năm trước ông được qua Mỹ thăm thân nhân, dịp này tôi may mắn được trực tiếp gặp gỡ và trao đổi với ông nhiều chuyện.

[7] Vị LM này hiện ở VN. Theo lời căn dặn của LM Đức Minh (nguyên giáo sư đại chủng viện St John HK, thầy dạy thầy C. ở tiểu chủng viện Vinh từ năm 1950 đến 1954 và cũng là người đã tạo dịp cho tôi gặp cha C. khi ngài qua thăm thân nhân ở Mỹ cách nay vài tháng), vì lý do an ninh không nên nêu rõ tên thật ngài.

[8] ĐGBN do Văn Nghệ xuất bản lần đầu năm 1987, tiếp đó được tái bản nhiều lần, ở nam California, HK và gần đây tủ sách Tiếng Quê Hương mới in lại trên khổ lớn, bìa cứng, bìa bọc ngoài offset 4 màu.

[9] Do nhà xuất bản Thanh Niên ấn hành năm 1992 ở Hà Nội. Coi lại chi tiết trong bài trước.

[10] Đăng tải trên nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân số 84 phát hành tháng 11-2008.

[11] Trước khi "biết" để quý mến và đồng hành với tác giả của những vần thơ có sức mạnh vạn năng làm lay chuyển đến tận gốc rễ chủ nghĩa cộng sản bất nhân, cũng như mọi người Việt Nam nặng lòng với quê hương dân tộc, bản thân tôi cũng không khỏi có lúc vẫn lên những câu hỏi.

posted on 10 Jun 2010